CZWARTEK dnia 18. Lutego 1819. (Nro 115.)

Gazeta Codzienna Narodowa i Obca.

Prenumerata w Warszawie kosztuje na Kwartał Zł: 10. po Województwach z Pocztą na Kwartał Zł: 13

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

z Warszawy.

— *z Dziennika Praw.* —

W Imieniu Najjaśniejszego

ALEXANDRA I.

Cesarza Wszech Rossji Króla Polskiego

etc. etc. etc.

Xiążę Namiestnik Królewski w Radzie Stanu.

Zwróciwszy uwagę Naszą na bieg spraw konkursowych i likwidacyjnych, z rządów Austrjackiego i Pruskiego do załatwienia pozostałych, uznaliśmy, iż środki do zbliżenia ich końca dążące, są dwojakiego rodzaju: jedne prawodawcze, drugie porządkowe. Ponieważ pierwsze ulegając obradom Izb Sejmowych w późniejszym dopiero czasie uchwalone być mogą, przedsięwzięliśmy śpieszną, jaka jest w mocy Naszej, przynieść tymże sprawom pomoc, przez użycie środków porządkowych, które się na tém zasadzają: aby jak najwięcéj osób pociągnąć do pracy; aby wybór Kuratora powierzyć samym wierzycielom, którym na przyśpieszeniu najwięcéj zależy; aby nad pracującemi skuteczny utrzymywać dozór, oraz ich zachęcić do gorliwego działania przez stosowny wymiar nagrody: na przełożenie więc Kommissji Rządowej Sprawiedliwości, po wysłuchaniu zdań ogólnego zgromadzenia Rady Stanu, postanowiliśmy i stanowiémy:

Artykuł 1. W każdéj massie, mogą wierzyciele zmienić Kuratora i obrać sobie nowego, bądź z osób do pełnienia tego rodzaju służby w linji sądowniczej usposobionych, bądź innych. W ostatnim razie, obowiązanym będzie Kurator wyręczać się w tém, co się dotycze popierania interesów prawnych osobami do tych czynności usposobionemi.

Gdyby na Kuratora wybranym został jeden z wierzycieli, w tym razie Sąd do popierania sprawy przeciw temuż Kuratorowi jako współwierzycielowi toczącej się, wyznaczy szczególnego Kuratora, który wynagrodzonym zostanie z ogólnego funduszu niżéj wskazanego.

Art: 2. Najdalej z upłynieniem dwóch miesięcy po ogłoszeniu niniejszego postanowienia, każdy Trybunał zwoła wierzycieli, do wyboru Kuratora, przez obwieszczenie ogólne, wszystkie massy szczegółowo wyrażające, które ma być umieszczone po trzykroć w Gazetach Warszawskich i w Dziennikach wszystkich Wojewódzkich.

Sąd wyznaczy termina stopniowe, bliższe dla mass, do których się ubiegają wierzyciele bliżej mieszkający, i gdzie jest mniej wierzycieli: odleglejsze dla mass, do których ubiegają się wierzyciele dalej mieszkający, i gdzie jest więcej wierzycieli.

Będzie utrzymywaną lista wybranych Kuratorów i przedstawianą wierzycielom w następujących terminach, aby z ogólnej liczby usposobionych, mogli mieć wiadomość o tych, którzy nie są jeszcze wielością pracy zajętemi.

Art: 3. Wierzyciele albo sami, albo przez umocowane osoby, obierać będą Kuratora większością głosów. Nie stawający w terminie, ulegać powinni zdaniu stawających. Sąd zatwierdzi wybór Kuratora, i rozwiąże wszelkie w tym względzie zachodzić mogące spory ostatecznie.

Art: 4. Teraźniejsi Kuratorowie obowiązani są bez przerwy czynności swe odbywać, i dopiero w ten czas ustaje ich obowiązek, gdyby zmienionemi zostali.

Art: 5. Jeżeliby żaden z wierzycieli w terminie do wyboru Kuratora wyznaczonym nie stanął, albo gdyby tylko jeden lub dwóch wierzycieli stanęło, w ten czas Sąd powierzy ukończenie massy teraźniejszemu Kuratorowi, albo widząc go już być znacznie obciążonego innemi kuratorjami, wyznaczy Kuratora z liczby ogólnej usposobionych, którym przez wybór wierzycieli albo wcale żadna massa się nie dostała, albo w porównaniu mała tylko liczba mass udzieloną była.

Art: 6. Uważanemi są jako usposobieni do pełnienia obowiązków Kuratora i powinni przyjąć powierzone im przez wybór wierzycieli lub przeznaczenie Sądu kuratorje:

a) Patronowie przy Trybunałach stawający.

b) Notarjusze Województwa.

Art: 7. Prócz tego Trybunały obowiązanemi są inne w prawie biegłe osoby uważać jako usposobionych Kuratorów, gdyby się wierzycielom podobało ich wybrać, a nawet w niedostatku wyboru, mogą ich mianować Kuratorami pod następującemi warunkami:

a) nie powinni ciż Kuratorowie stawać w innych sprawach, poświęcając się wyłącznie massom konkursowym i likwidacyjnym.

b), ubiegający się o podobne kuratorje, okazać powinni zdatność, jaka jest przywiązaną do funkcji Patrona lub Notarjusza Województwa, szczególniéj zaś wymaga się po nich znajomość języka Niemieckiego w Województwach dawniéj pod panowaniem Pruskiém, a znajomość języka Łacinskiego w Województwach dawniéj pod panowaniem Austrjackiém będących.

c) ciż Kuratorowie uważani będą, co do ich dalszej promocji, jako osoby w czynnéj służbie zostające.

Art. 8. W Mazowieckiém Województwie obowiązani są Adwokaci w Sądzie Appellacyjnym, Mecenasi przy Sądzie Najwyższym stawający, przyjąć powierzone im przez wybór wierzycieli lub przeznaczenie Trybunału Województwa Mazowieckiego, kuratorje, i ulegać będą w tém, co się dotycze pełnienia obowiązków Kuratora, karności Trybunału.

Art. 9. Gdyby wybór wierzycieli nie padł na żadną z osób w art. 6, 7 i 8 wymienionych, wtenczas wybrany przez tychże wierzycieli Kurator, w popieraniu interessów prawnych powinien się wyręczać osobami w tychże artykułach wymienionemi.

Art. 10. Zważając na znaczną liczbę nieskończonych jeszcze w Województwie Mazowieckiem spraw konkursowych i likwidacyjnych, i chcąc, aby liczba człon-

ków Sądu odpowiadała powiększonéj liczbie Kuratorów, przydajemy do składu Trybunału Województwa Mazowieckiego dwóch Sędziów do czasu, dopókąd Trybunał potrzebować będzie powiększenia pomocy.

Art. 11. Wyznaczony w każdéj massie referujący Sędzia czuwać będzie z urzędu aby się przepisom dekretu Królewskiego z dnia 15 Lipca 1809 r. we wszystkiém stało zadosyć, mianowicie; aby z administracji massy zdane były rachunki; aby przez wierzycieli ułożony był dalszy sposób administracji i jéj kontrole, jeżeliby jedno lub drugie w jakim szczególnym wypadku jeszcze dopełnionem nie było; aby Kuratorowie massy zatrudnili się ściągnieniem aktywów massy, tam gdzieby było niebezpieczeństwo utraty tychże aktywów, jeżeliby windykacja odłożona została, aż do planu dystrybucji, to jest do czasu, w którym wierzyciel lub wierzyciele sami zarządzać będą przekazanemi im funduszami.

Jeżeli do massy należą dobra nieruchome; Sędzia referujący czuwać będzie, aby te nie czekając ukończenia massy sprzedanemi były; a w przypadku zachodzących przeszkód lub niemożności sprzedania za przyzwoitą cenę, aby Kurator śpiesznie zwołał wierzycieli dla uradzenia właściwych środków, albo wrazie niezgodności, aby rzecz przedstawioną była Sądowi do rozwiązania sporu.

Art. 12. Tenże Sędzia obowiązanym jest ciągle z urzędu kontrolować Kuratora massy we wszystkich jego czynnościach, i nie może być odrywanym przez powierzenie mu innych obowiązków z miejsca urzędowania. Z tabeli szczególnych podług przepisanego wzoru, przez Sędziów utrzymywać się mianych, układaną i przesyłaną będzie do Kommissji Rządowéj Sprawiedliwości tabella ogólna wykazująca stan obecny i postęp stopniowy spraw konkursowych i likwidacyjnych. Sędzia dostrzegłszy w którymkolwiek szczególe niedopełnienie przepisów, zwłokę, lub przeszkody, przedstawić to powinien wraz z opinją swą Trybunałowi do decyzji, sam zaś odpowiedzialnym będzie za własnę w tym względzie uchybienia, opieszałość lub zwłokę.

Prezydujący Sądu baczne rozciągną oko na referujących Sędziów, aby ściśle dopełniali powierzonego im obowiązku, i równie odpowiedzialnemi będą za własny niedozór.

Art. 13. Kuratorowie bądź wybrani przez wierzycieli, bądź mianowani przez Sąd, odbiorą wynadgrodzenie odpowiadające ich pracy z funduszu, który się składa podług przepisu paragrafu 4go uchwały Rady Najwyższej tymczasowej Xięstwa Warszawskiego dnia 23 Lutego 1816 r. z potrąceń od schedy każdego na pewnych funduszach kollokowanego wierzyciela, Sąd ustanowi ilość téj składki, w miarę obfitości massy, a razem i obszerność podjętej dla jej ukończenia pracy; która to składka w żadnym jednak przypadku nie więcej wynosić może nad dwa od sta.

Gdy się w tym sposobie każda massa za podjęte koło jej ukończenia prace uiści, Sąd takowe przez szczególne massy składane należytości wnieść zaleci do ogólnego funduszu, z którego każdy Kurator w miarę okazanej koło ukończenia wszystkich mu powierzonych mass pilności i gorliwego starania wynagrodzonym zostanie.

Art. 14. Fundusz wynagrodzenia dotąd uzbierany rozdzielonym będzie pomiędzy delegowanych Sędziów i Kuratorów, którzy w epoce od daty wspomnionej uchwały pracowali, nie czekając ukończenia wszystkich mass. W tym tedy celu, zamkniętym będzie obrachunek do dnia 1 Stycznia 1819 r.

Art. 15. Prezydujący w Trybunale prześlą ten obrachunek do Kommissji Rządowéj Sprawiedliwości, i dołączą do niego listę imienną osób zasługujących na wynagrodzenie, przedstawiając obraz czynności każdego i opinją względem wysokości wynadgrodzenia. Fundusz dotąd uzbierany nie może być całkiem wyczerpanym; Prezydujący zatém taki rozdział funduszu zaproponować powinni, aby jeszcze pozostała się połowa na wynagrodzenie ostateczne po ukończeniu wszystkich mass.

Kommissja Rządowa Sprawiedliwości roztrząsnąwszy rapport i opinją Prezydujących w Trybunale, wyznaczy dla przedstawionych osób ilość nagrody, i Trybunały do ich wypłaty upoważni, taką jednak zachowując miarę, aby dla Kuratorów z rozdzielić się mianego funduszu przynajmniej 5 z 6 części przeznaczonemi zostały.

Art. 16. W przypadku zmienienia Kuratora, Prezydujący przedstawia dla odchodzącego Kuratora ilość nagrody zastosowaną do odbytych przez niego czynności.

Art. 17. Od dnia 1 Stycznia 1819 roku począwszy, fundusz wynagrodzenia rozdzielonym będzie co kwartał pomiędzy Kuratorów delegowanych Sądu referujących, officjalistów Sądu, którzy przez swą gorliwość i pracowitość przyczynili się do ukończenia często wspomnionych mass. —

Rozdzielenie uskutecznioném będzie w sposób przepisany artykułem 15 odkładając zawsze połowę nowo uzbieranego funduszu do ostatecznego wynagrodzenia, i przeznaczając summy rozdzielić się mianéj 5 z 6 części dla Kuratorów.

W tymże czasie to jest co kwartał, przesyłane będą do Kommissji Rządowéj Sprawiedliwości tabellaryczne rapporta o postępie spraw konkursowych i likwidacyjnych.

Dopełnienie niniejszego Postanowienia i ogłoszenie w Dzienniku Praw Kommissji Rządowéj Sprawiedliwości polecamy.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady Administracyjnéj dnia 22 Stycznia 1819 roku.

(Tu następują podpisy.)

W Imieniu Najjaśnieyszego

ALEXANDRA I.

Cesarza Wszech Rossij Króla Polskiego

etc. etc. etc.

Xiążę Namiestnik Królewski w Radzie Stanu.

Na przedstawienie Izby Obrachunkowéj, przekonawszy się, iż Kommissja do rachunków towarzystwa ogniowego przez byłą Radę tymczasową Xięstwa Warszawskiego, Postanowieniem dnia 15 Czerwca 1814 r. delegowana, już wszystkie rachunki tegoż towarzystwa, aż do dnia 1 Grudnia 1816 roku z kass przy Królestwie Polskiém pozostałych odebrała, i te po większéj części stosownie do upoważnienia Kommissji Rządowéj Spraw Wewnętrznych i Policji przyprowadziła do tego stopnia, że pokwitowane być mogą: zważając: iż gdyby czynności Kommissji delegowanéj do superrewizji, i zakwitowania Izby Obrachunkowéj przychodzić miały, przez skrupulatność, jaką obowiązek pokwitowania wzniecić może, mogłaby wyniknąć i potrzeba nowych wyjaśnień i korrespondencji, bądź z Kommissją delegowaną, bądź z kassami, przez co ostateczne obrachowanie kass towarzystwa i wyjaśnienie funduszów tegoż towarzystwa, na odwłokę wystawionemi byćby mogły; zaufani w działaniach Kommissji delegowanéj, a pragnąc nie odrywać Izbę Obrachunkową od działań nad rachunkami skarbowemi, tak zaległemi jako i z roku 1818 kwartalnie składać się mającemi, postanowiliśmy i stanowiemy:

Artykuł 1. Rachunki towarzystwa Ogniowego z kass przy Królestwie Polskiém pozostałych, aż do dnia 31 Grudnia 1816 roku złożone, kwitowane będą przez Kommissją, która też rachunki rewidowała, a to, zastępując za Izbę Obrachunkową.

Art: 2. Na rachunki, które już są przygotowane, Prezes Kommissji, kwity podpisze; na rachunki, które przez obecny skład Kommissji rewidowane będą, kwity kollegialne podpisane zostaną.

Art: 3. W formie kwitów dołożono będzie: „Z upoważnienia Namiestnika Królewskiego, Kommissja delegowana, zastępnie za główną Izbę Obrachunkową, Królestwa Polskiego."

Art: 4. Względem rachunków kass od Królestwa odpadłych, osobne późniéj wydane będą rozporządzenia; te zaś, które dla znajdowania się Kassjerów w kraju zrewidowane być mogą, zrewidowane, zdecydowane i pokwitowane być mają.

Art: 5. Kommissja delegowana sporządzi ogólny wykaz z zasądzonych i aż do 31 Grudnia 1816 roku pokwitowanych rachunków, wyjaśniający, ile w całej epoce było funduszów, ile wydano, ile z dniem 31 Grudnia 1816 zostało w kassach gotowizny, ile w zaległościach, i ile komu następnie do zapłacenia należeć pozostało. Wykaz taki jeden z ogólnym rapportem Nam przedstawi, a drugi razem z aktami i rachunkami, z których ten wykaz sporządzonym będzie, odda do Izby Obrachunkowej dla weryfikacji z rachunkami roku 1817.

Art: 6. Rachunki od 1 Stycznia 1817. roku do Izby Obrachunkowéj podane będą.

Dopełnienie niniejszego rozporządzenia, Kommissji Rządowéj Spraw Wewnętrznych i Policji, i Izbie Obrachunkowéj, w czém do któréj należy, polecamy.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady Administracyjnéj dnia 24 Stycznia 1818 r.

(Tu następują podpisy).

Wydawcy odpowiedzialni. Hrabia Kicki [signature] Morawski [signature]